

Måske Søværnets mest tilfredse skib

Af Christian Brøndum, cbr@berlingske.dk
Torsdag den 18. september 2008, 20:27

Nye flådeartøjer fødes ikke sjældent med uforudsete problemer. Men Søværnets nye type inspektionsartøjer, der skal gøre tjeneste som arbejdshestene i grønlandsk farvand, er kommet usædvanligt godt fra start.

Her ligger Knud Rasmussen i havn i Korsør. Foto: Flemming Sørensen

Peter Eberhardt har været i Forsvaret i 30 år; de sidste 15 har han været i Søværnet, og er en af de faste folk, som har sejlet inspektionsskutter ved Grønland. Han er ungkarl, og en af dem, som har haft den 13 mand store kutterbesætning som både kolleger og familie.

Nu er han og en lidt udvidet besætning flyttet fra de trange banjer i de små kuttere til deres afløsere, de væsentligt større inspektionsskutter af Knud Rasmussen-klassen, hvor der er lukaf til hver, når der ikke er gæster om bord. Ellers er de højst to per lukaf.

Og telegrafisk Peter Eberhardt er faktisk temmelig begejstret for byttet. Det første af slagsen, med navnet »Knud Rasmussen«, er efter klimaprøver i foråret på sit første togt ved Grønland, og i sidste måned var det tæt på at slå det store inspektionsskib »Tritons« rekord fra 2003 som skibet, der er nået længst mod nord langs den grønlandske vestkyst. Der manglede kun 11 sømil, da »Knud Rasmussen« måtte give op. De gamle kuttere kunne slet ikke bryde is af den tykkelse, som »Knud Rasmussen« kan klare med sine slædeformede, spidse stevn.

»Der var nogle, der tænkte grundigt over, om det nye skib var noget for dem. Men i og med at hele besætningen fra kutterne er flyttet med over, så har vi også fået sjælen med herover,« siger Peter Eberhardt, der bor i Næstved, når han er hjemme efter et par måneder ved Grønland.

Med sine 47 år har han stadig 13 år til pensioneringen, og han agter at blive til sidste sekund, siger han.

Blandt de yngre er Sigrid Hansen, 31 år og navigationsofficer, ikke lige så sikker på fremtiden. Hun har et halvt år i kutter bag sig, og er faldet godt til i besætningen, hvor folkene virkelig har forstand på deres job. »Der falder nogle grovkornede bemærkninger. Da vi for nylig gik om bord på en fiskekutter for at inspicere lasten, spurgte en af dem, om ikke jeg skulle se at blive gift og få børn. Jeg spurgte, hvordan han kunne vide, at jeg ikke har børn, og så svarede han, at det kunne han se på min røv. Det hører du ikke på et stort inspektionsskib,« siger Sigrid Hansen med en stor latter.

Om fremtiden ved hun kun, at hun skal til Sudan som FN-observatør, og så vil hun helst gøre sejlede tjeneste ved Grønland.

Chefen er Michael Tolstrup, med to års kuttererfaring som chef på »Tulugaq«, og han har svært ved at få armene ned. »Skibet er den bedste kombination mellem kutteren tæt på land og inspektionsskibet. Man har virkelig ramt plet i skiven,« siger han.

Inspektionsskibet kan som de større inspektionsskibe tage en helikopter ned og fylde brændstof på den, men har ikke hangar til den. Den kan tåle hårdere vejr end de mindre kuttere, og kan blive væsentligt længere til søs. Efter besøget i Ilussiat skal »Knud Rasmussen« til Østgrønland for at teste sine sejlevner i efterårets hårde vejr.